

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

κ. Γιαννίτση
Διο σέξω. Προβλέω, ότι
θα' εωαναγκάσει σε συζη-
τηση. Να' έχουμε αωαιτώα,

17/12

Ομιλία:

ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας

ΣΤΗΝ 7η ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΟΜΙΛΙΑ

ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΣΤΗΝ 7η ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΤΑΔΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1998

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φίλες και φίλοι, ζούμε την εποχή των μεγάλων προκλήσεων. Μπαίνουμε σε λίγους μήνες από σήμερα στον αιώνα της επανάστασης της γνώσης, στον αιώνα των τεχνολογιών, στον αιώνα της πληροφορικής και της βιοτεχνολογίας, στον αιώνα των μεγάλων κινδύνων αλλά και των μεγάλων ευκαιριών.

Και είναι ανάγκη, περισσότερο ανάγκη από ποτέ άλλοτε, να είμαστε έτοιμοι να προϋπαντήσουμε με επιτυχία αυτές τις προκλήσεις. Για να τις προϋπαντήσουμε όμως απαραίτητη προϋπόθεση είναι να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο της παρακμής, να κλείσουμε τον ιστορικό κύκλο της παρακμής που τις τελευταίες δεκαετίες μαστίζει, πλήττει, τραυματίζει την πατρίδα μας, την κρατά στο χθες, την κρατά αγκιστρωμένη στο παρελθόν.

Παρακμή, η οποία μεταξύ των άλλων έχει οδηγήσει σε βαθιά κρίση τον δημόσιο βίο, την πολιτική. Έχει οδηγήσει μεγάλους αριθμούς συμπολιτών μας στην αποχή, στην αποστασιοποίηση, στην επιφυλακτικότητα, στην απόρριψη της ίδιας της πολιτικής.

Τρεις είναι οι βασικοί λόγοι για το φαινόμενο αυτό. Η κυβερνητική αναποτελεσματικότητα, η αναξιοπιστία της πολιτικής, η σήψη και η διαφθορά. Για την υπέρβαση αυτής της παρακμής απαιτείται ρήξη με το παρελθόν, ρήξη με την χαμένη δεκαεξαετία, δεκαεπταετία και αυτό είναι χρέος όλων μας.

Πάνω απ' όλα όμως είναι χρέος εκείνων που διακονούν το δημόσιο βίο, χρέος των πολιτικών και κυρίως χρέος των πολιτικών της νεότερης γενιάς. Ρήξη με την παρακμή σημαίνει νέο ξεκίνημα και αυτό οριοθετείται από πέντε βασικούς άξονες.

- Πρώτον, αποτελεσματικότητα. Που σημαίνει λίγα λόγια, πολύ δράση, υψηλός δείκτης παραγόμενου έργου, ταχύτητα αποφάσεων και εφαρμογών. Σήμερα, δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι αρκετά. Η τρομακτική υστέρηση στην απορρόφηση, αλλά και η κακή, πολύ κακή αξιοποίηση του 2ου ΚΠΣ, όπως επίσης και η παντελής αδυναμία της σημερινής κυβέρνησης να προωθήσει τις υπερανγκαίες και υπερήμερες διαρθρωτικές τομές.

Δεύτερον, αξιοπιστία. Αξιοπιστία όμως τί σημαίνει; Σημαίνει αντιστοίχιση λόγων και έργων. Σημαίνει όχι άλλα λόγια προεκλογικά και άλλες πράξεις, άλλες συμπεριφορές μετεκλογικά. Σημαίνει ότι δεν μπορεί να

εμφανίζεται η Κυβέρνηση Σημίτη να υπόσχεται ότι δεν θα επιβάλλει νέους φόρους προεκλογικά και να εξαπολύει φορολογική λαίλαπα μετά τις εκλογές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικοί που ανήκουν στο χθες, πιστεύουν ότι οι πολίτες έχουν εθιστεί στην αναξιοπιστία. Ευτυχώς κάνουν λάθος, γιατί οι πολίτες και ξέρουν και αγανακτούν και οργίζονται. Είναι οι πολιτικοί του χθες που έχουν εθιστεί στην αναξιοπιστία και θα το πληρώσουν ακριβά αυτό.

Τρίτον, διαφάνεια. Είναι ανάγκη να κοπεί οριστικά ο ομφάλιος λώρος που δένει την κομματική νομενκλατούρα και τους λίγους ευνοούμενους με το κράτος, γιατί αυτό είναι η αιτία της σήψης και της διαφθοράς του κράτους και ένα διεφθαρμένο κράτος διαφθείρει τα πάντα, διαφθείρει την ίδια την πολιτική.

Και θέλω εδώ να κάνω μια επισήμανση, γιατί τούτη την ώρα πρέπει να μιλήσουμε με την γλώσσα της σκληρής αλήθειας. Συμφέροντα σε κάθε εποχή υπήρχαν και υπάρχουν. Συμφέροντα πάντα προωθούν εκείνες τις λύσεις που τα ικανοποιούν. Το κρίσιμο ερώτημα είναι αν υπάρχουν πολιτικοί που τα αποδέχονται, που τα υιοθετούν, που συμβιβάζονται μ' αυτά και είναι η ώρα η παράταξη αυτή με το ανθρώπινο δυναμικό της να ορθώσει το ανάστημά σ' αυτό το κύμα της διαφθοράς.

Τέταρτον, ποιότητα. Μια κρίσιμη λέξη. Ενας μεγάλος στόχος. Γιατί η δύναμη αυτού του έθνους ήταν πάντα και είναι κατά μείζονα λόγο σήμερα το ανθρώπινο δυναμικό της. Ανθρώπινο δυναμικό που έχει πολύ μεγάλες προοπτικές και πολύ μεγάλες δυνατότητες.

Που μένει όμως αναξιοποίητο γιατί στενάζει κάτω από το βάρος του κομματισμού, της μετριοκρατίας και της αναξιοκρατίας. Ηρθε η ώρα να τολμήσουμε και να κάνουμε την πατρίδα μας μια κοινωνία κινήτρων, ευκαιριών, ανάσας για τον πολίτη, ανταμοιβής της προσπάθειας.

Πέμπτον, είναι η ώρα της έμπνευσης και η ώρα της ανθρωπιάς, γιατί τίποτα μεγάλο δεν γίνεται χωρίς έμπνευση, χωρίς πίστη, αλλά ταυτόχρονα, τίποτα μεγάλο δεν γίνεται από πολιτικές ηγεσίες που έχουν αποκοπεί από την ζώσα πραγματικότητα και κοιτούν, συμπεριφέρονται παγερά, απομονωμένα, ψυχρά προς τους πολίτες. Είναι η ώρα μαζί με τους πολίτες, με σχέσεις ειλικρίνειας και εμπιστοσύνης, να ξεκινήσουμε την μεγάλη πορεία προς τα μπρος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δεδομένο ότι ο μεγάλος ασθενής της σύγχρονης κοινωνίας, της εποχής που ζούμε, είναι το κράτος. Ενα κράτος που μας κρατάει δεμένους στο χθες. Ενα κράτος που έχει επιβάλλει στην Ελλάδα να παίζει τον ρόλο του ουραγού. Ηχεί κωμικοτραγικό να στοχεύουμε στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό με ένα κράτος τριτοκοσμικό, που έχει όλα τα χαρακτηριστικά του τριτοκοσμικού μοντέλου.

Ποιά είναι τα βασικά συμπτώματα της διάλυσης του κράτους. Αδυνατεί να ανταποκριθεί στις έκτακτες ανάγκες, πλημμύρες και πυρκαγιές και

όποια άλλη τέτοια περίπτωση. Αμέσως δημιουργεί την εικόνα της αποσύνθεσης, όπου ανήμποροι οι πολίτες παρακολουθούν ένα κράτος να μην μπορεί να αντιδράσει.

Από την καλπάζουσα πια αύξηση της εγκληματικότητας. Η Ελλάδα μοιάζει ξέφραγο αμπέλι. Η Ελλάδα μοιάζει απροστάτευτη πολιτεία. Ποτέ οι πολίτες αυτής της χώρας δεν ήταν τόσο απομονωμένοι, τόσο μόνοι, τόσο ευάλωτοι όπως σήμερα. Και θέλω να σας θυμίσω ότι πρώτον, η πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας είναι να προστατεύει την ζωή, την περιουσία, την τιμή του πολίτη.

Ενα κράτος που προσφέρει πολύ κακές υπηρεσίες στους κρίσιμους τομείς της παιδείας και της υγείας. Ενα κράτος που επιμένει να παριστάνει τον παραγωγό, δημιουργώντας μόνο ελλείμματα, ζημίες και χρέη, παρεμβαίνοντας στην λειτουργία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αποθαρρύνοντας, εμποδίζοντας τους πολίτες να αναλάβουν παραγωγικές δράσεις.

Ενα κράτος σπάταλο. Σπάταλο και σήμερα, που το πιστοποιεί και μόνο η αναφορά σε ένα αφανές χρέος που ξεπερνάει τα 8 τρισεκατομμύρια δραχμές, όταν 700 δισεκατομμύρια πετάγονται στον αέρα για ένα αποτυχημένο πρόγραμμα εξυγίανσης της Ολυμπιακής και πάνω από ένα τρισεκατομμύριο έχει απορροφηθεί στον Καιάδα των αμαρτωλών Αστικών Συγκοινωνιών της Αθήνας. Είναι αυταπόδεικτο του λόγου το αληθές.

Ενα κράτος, που επειδή είναι σπάταλο, καταφεύγει ολοένα και περισσότερο στην φορολογική επιβάρυνση των πολιτών του και μάλιστα κυρίως εκείνων που δεν μπορούν να κρύψουν τα εισοδήματά τους, δηλαδή των εισοδηματικά ασθενεστέρων. Ενα κράτος που ευνοεί την αδιαφάνεια και την διαφθορά.

Ενα κράτος υπεργραφειοκρατικό. Θα επαναλάβω και σήμερα ενώπιόν σας, ότι για να λειτουργήσει, για να πάρει άδεια λειτουργίας μια μικρή επιχείρηση, ένα παντοπωλείο, χρειάζεται 17 υπογραφές. Για να πάρει οριστική έγκριση λειτουργίας μια μεταλλευτική επιχείρησης χρειάζεται 71 υπογραφές, που σημαίνει ότι με την σημερινή δομή, συμπεριφορά και κανόνες που διέπουν την λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, όλες οι ελπίδες, όλες οι προοπτικές για ένα αναπτυξιακό άλμα προς τα μπρος, δεν είναι ρεαλιστικές.

Και θέλω επίσης να τονίσω εδώ, ότι όλα αυτά τα χαρακτηριστικά της παρακμής, όλα αυτά τα χαρακτηριστικά του τριτοκοσμικού κράτους, έχουν τελικά θύματα όλους τους πολίτες, κυρίως όμως τους ασθενέστερους, γιατί είναι πράγματι μια σκληρή αλήθεια αυτό. Είναι εκείνοι που δεν μπορούν να βρουν μέσα. Είναι εκείνοι που δεν έχουν γνωστούς. Είναι εκείνοι που δεν μπορούν να καταφύγουν στην ιδιωτική αστυνομία. Είναι εκείνοι που δεν μπορούν να αξιοποιήσουν τη δυνατότητα ιδιωτικής υγείας ή παιδείας.

Αρα, όλα αυτά τα χαρακτηριστικά, δημιουργούν και το φαινόμενο της κοινωνικής αδικίας και της κοινωνικής αναληψίας. Με δυο λόγια, ένα κράτος εχθρός του πολίτη. Και σ' αυτό το φαινόμενο, που το ξέρουν όλες οι

Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες, που το βιώνουν όλοι οι πολίτες, αδιακρίτως κομματικής προτίμησης ή πολιτικής προέλευσης, η Κυβέρνηση Σημίτη δεν αντιδρά και δεν αντιδρά γιατί δεν μπορεί να αντιδράσει, έχει συμβιβαστεί μ' αυτό το καθεστώς της παρακμής.

Αυτό όμως είναι συνταγή εθνικής ήττας για το αύριο, αυτό το κράτος ντροπή. Η αληθινή μεταρρύθμιση, η ουσιαστική μεταρρύθμιση, απαιτεί - και το ξέρουν όλοι αυτό- βαθιές και θαρραλέες τομές σ' αυτό το κράτος, που πρέπει να γίνει πιο περιορισμένο στην έκτασή του και στους ρόλους του, αλλά ταυτόχρονα ποιοτικά καλύτερο, νοικοκυρεμένο, που σέβεται το χρήμα των φορολογουμένων του. Που δίνει ευκαιρίες για παραγωγικές πρωτοβουλίες στους πολίτες.

Που κρατάει για τον εαυτό του την οικονομία τον ρόλο του οικονομικού ρυθμιστή. Που εποπτεύει για την τήρηση του νόμου. Μια πολιτεία δίπλα στον πολίτη όταν αυτός δημιουργεί, δυο φορές δίπλα του, όταν ο πολίτης έχει ανάγκη.

Οχι ένα κράτος στα χέρια των λίγων ισχυρών της στιγμής, αλλά μια πολιτεία δικαίου για όλους, μια πολιτεία που θα κάνει στον εαυτό της την μεγάλη εγχείρηση αναμόρφωσης της δημόσιας διοίκησης. Μια πολιτεία που θα σπρώξει τα κέντρα λήξεως αποφάσεων στην ελληνική περιφέρεια, σε μια πολιτική πραγματικής αποκέντρωσης και ταυτόχρονα ενίσχυσης της Αυτοδιοίκησης.

Φίλες και φίλοι, το σημερινό κράτος ταιριάζει μόνο στους κρατούντες της ημέρας, δεν ταιριάζει σε εμάς και ακόμα περισσότερο δεν ταιριάζει στις Ελληνίδες και στους Έλληνες, δεν ταιριάζει στους νέους ανθρώπους, στη γενιά που έρχεται και θέλει να εκτιναχθεί προς τα μπρος.

Μ' αυτό το κράτος, είμαστε σε ασυμβίβαστη ρήξη. Από εδώ ξεκινάει το νέο ξεκίνημα για μια πολιτεία δικαίου, μια πολιτεία ανθρωπιάς, μια κοινωνία κινήτρων, μια πολιτεία φιλική στον πολίτη.

Είναι βαθύ το χάσμα που μας χωρίζει με την Κυβέρνηση και τις συμπεριφορές Σημίτη. Η Κυβέρνηση Σημίτη κυρίες και κύριοι, είναι γνήσιο τέκνο της παρακμής. Τους κάνουμε κριτική, αυστηρή, αλλά δίκαιη. Τους κάνουμε συνέχεια προτάσεις, συγκεκριμένες προτάσεις. Δυστυχώς αποδεικνύεται επί ματαίω.

Γιατί η Κυβέρνηση Σημίτη δεν μπορεί να συγκρουστεί με τον ίδιο της τον εαυτό, δεν μπορεί να ξεπεράσει το χθες, γιατί το χθες το κουβαλάει μέσα της, γιατί το χθες είναι ο εαυτός της.

Βασικές μας διαφορές εντοπίζονται στα εξής: Η Κυβέρνηση Σημίτη είναι πλήρως συμβιβασμένη με το σημερινό κράτος, το κράτος της σπατάλης, της ανικανότητας, της αδιαφάνειας και της αναληθσίας.

Δεύτερον. Η Κυβέρνηση Σημίτη δεν πιστεύει στην πολιτική των αποκρατικοποιήσεων. Απόδειξη ότι ανακοίνωσε περίπου στο μέσο της θητείας

της ένα άτολμο πρόγραμμα δόθεν διαρθρωτικών τομών, μετά το ναυάγιο της υποτίμησης του εθνικού μας νομίσματος και από αυτές, καμία δεν έχει προωθηθεί.

Αντίθετα ζήσαμε όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες το φιάσκο της Ολυμπιακής, το φιάσκο της Ιονικής, το φιάσκο των Καταστημάτων Αφορολογήτων Ειδών.

Τρίτον. Διότι η Κυβέρνηση Σημίτη συντηρεί και ευνοεί την συντήρηση του διογκωμένου κράτους, του σπάταλου κράτους. Κι αυτό αναπόφευκτα την οδηγεί να εξαπολύει διαρκείς φορολογικές επιθέσεις προς τους πολίτες και μάλιστα αιφνιδιαστικά, ενίοτε και με αναδρομική ισχύ.

Τα τελευταία 4 χρόνια 16 νέοι φορολογικοί νόμοι έχουν ψηφιστεί, δηλαδή σχεδόν 4 κάθε χρόνο. Σε μια δέσμη 84 νέων φορολογικών επιβαρύνσεων, η φορολογία διπλασιάστηκε τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα.

Όχι στην λογική της δημοσιονομικής εξυγίανσης, όχι στη λογική της αποκατάστασης ενός δίκαιου, αποτελεσματικού και ευέλικτου φορολογικού συστήματος. Αλλά στη λογική μόνο να επιχειρείται διαρκώς το μπάλωμα του Καιάδα της δημόσιας σπατάλης και του κράτους, αλλά και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Τέταρτον. Η Κυβέρνηση Σημίτη αντιμετωπίζει την ιδιωτική πρωτοβουλία ως περιθωριακό παίχτη του συστήματος, ως αναγκαίο κακό. Δεν μπορεί να αναγνωρίσει ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία είναι η ατμομηχανή για την πρόοδο της πατρίδας μας, για την ανάπτυξη, την οικονομική και την κοινωνική ευημερία.

Πέμπτον, κι εδώ παρακαλώ θέλω ιδιαίτερα την προσοχή σας, γιατί όποιος ευνοεί την συντήρηση ενός τέτοιου κράτους σπάταλου, φορολογικά επιθετικού, γραφειοκρατικού και αναποτελεσματικού, τελικά έχει συμπεριφορά κοινωνικής σκληρότητας, κοινωνικής αδικίας, κοινωνικής αναλγησίας. Συμπεριφορά δηλαδή, που εμμέσως πλην σαφώς, αντιστρατεύεται τις επιδιώξεις, τις ελπίδες, τα καλώς νοούμενα συμφέροντα του μέσου πολίτη.

Και έκτον, γιατί η Κυβέρνηση Σημίτη συμβιβασμένη με την παρακμή, συντηρεί την κρίση και την παρακμή παρά τις ορολογίες και τους εξωραϊσμούς. Έχει ηττηθεί ήδη από τους νόμους της αδράνειας.

Φίλες και-φίλοι, εμείς επιλέγουμε τον δρόμο της σύγκρουσης με την παρακμή με το σημερινό τριτοκοσμικό κράτος. Κοιτάμε τη νέα πραγματικότητα, κοιτάμε με θάρρος κατάματα τις προκλήσεις του αύριο.

Και θέλω σήμερα ενώπιόν σας, εν τάχει να παρουσιάσω τις δέκα μεγάλες προτεραιότητές μας:

Πρώτον. Είναι ανάγκη να εφαρμοστεί πολιτική υψηλών ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης. Είναι ανάγκη να έχουμε ρυθμό, αύξηση του εθνικού μας εισοδήματος που θα ξεπερνάει κατά 3% περίπου τον ευρωπαϊκό μέσο όρο,

αν στοχεύουμε πράγματι στη σύγκλιση με πραγματικούς όρους, της πραγματικής οικονομίας.

Αυτό σημαίνει επενδύσεις που θα ξεπερνάνε το 25% του εθνικού μας εισοδήματος. Σημαίνει ότι θα κάνουμε το μεγάλο βήμα για ν' αυξήσουμε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Σημαίνει ότι θα μπορούμε ν' απορροφήσουμε τους κοινοτικούς πόρους. Μετά το ναυάγιο του 2ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, δεν εμπιστευόμαστε την σημερινή Κυβέρνηση μόνη της να σχεδιάσει το 3ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το Πακέτο Σαντέρ.

Δεν την εμπιστευόμαστε καν, να διαπραγματευτεί σκληρά και τα εθνικά μας συμφέροντα, τώρα που διαφαίνεται η προοπτική, ειδικά τις τελευταίες ημέρες, ότι οι άλλοι εταίροι θα προσπαθήσουν να περιορίσουν τους κοινοτικούς πόρους.

Δεύτερον. Είναι ανάγκη να προωθηθεί η πολιτική των βαθιών διαρθρωτικών τομών που σημαίνει ένα ευρύ πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων. Εμείς πιστεύουμε ότι ο ιδιωτικός τομέας μπορεί καλύτερα, πολύ αποτελεσματικότερα, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και των εργαζομένων, ν' αναλάβει τις παραγωγικές δραστηριότητες.

Αυτό ισχύει για τις Μεταφορές, ισχύει για την Ενέργεια, ισχύει για τις Τράπεζες. Μια ανάγκη επιτέλους να αποκρατικοποιηθεί η Ολυμπιακή, οι Αστικές Συγκοινωνίες, να κλείσει ο αμαρτωλός Οργανισμός Ανασυγκρότησης δήθεν Επιχειρήσεων.

Θέλω όμως να ξεκαθαρίσω εδώ, ότι για μας οι αποκρατικοποιήσεις δεν είναι ένας εύκολος τρόπος για περαιτέρω εισπράξεις του δημοσίου. Είναι κορυφαία επιλογή για να δώσουμε χώρο δράσης στους πολίτες, κάτω από την εποπτεία μιας πολιτείας που θα τηρεί με αποτελεσματικό και έντιμο τρόπο τους κανόνες του παιχνιδιού και του θεμιτού ανταγωνισμού.

Τρίτον. Καίρια προτεραιότητα είναι η αναμόρφωση της δημοσιας διοίκησης, στην κατεύθυνση της εισαγωγής, της επιμόρφωσης από τη μια, αλλά και των κινήτρων για βελτιωμένη απόδοση των απασχολούμενων στο δημόσιο τομέα. Και είναι ταυτόχρονα ανάγκη να δείξουμε έμπρακτα την εμπιστοσύνη μας στους θεσμούς-της Αυτοδιοίκησης.

Θέλω εδώ να κάνω ένα σύντομο σχόλιο. Θέλω να συγχαρώ όλες και όλους, όσους έλαβαν μέρος στις εκλογές για τον πρώτο και τον δεύτερο Βαθμό της Αυτοδιοίκησης πριν από λίγους μήνες. Θέλω να τους συγχαρώ, για τον καλό αγώνα και το σπουδαίο, επιτυχημένο αποτέλεσμα.

Είπαν ότι ήταν νίκη της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ θα μου επιτρέψετε να πω ήταν νίκη της Αυτοδιοίκησης και της Ελλάδας, γιατί εμείς δεν υιοθετούμε την λογική της ποδηγέτησης της Αυτοδιοίκησης, δεν πιστεύουμε σε χειραγούμενους Δημάρχους και Νομάρχες.

Πιστεύουμε σε Δημάρχους και Νομάρχες που πάνω από όλα σέβονται τις τοπικές κοινωνίες, τους πολίτες που τους τίμησαν. Εμείς κρατούμε την ικανοποίηση ότι διαλέξαμε σωστά και ανθρώπους και πολιτική.

Και αντιμετωπίζουμε με αγωνία την δική τους πορεία, γιατί μαζί με τα συγχαρητήρια για την εκλογή τους, επωμίστηκαν μια βαριά ευθύνη. Την βαριά ευθύνη να υπηρετήσουν τους πολίτες των τοπικών κοινωνιών, αλλά και την βαριά ευθύνη να είναι οι προάγγελοι για το ύφος και το ήθος της εξουσίας, της αυριανής κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Θέλω να γνωρίζουν όσοι θεραπεύουν την Αυτοδιοίκηση ότι εμείς δεν τους θέλουμε κομματικά όργανα, τους θέλουμε συνεργάτες στην πορεία οικοδόμησης της Ελλάδας του αύριο. Τους θέλουμε να υπηρετούν τα συμφέροντα των πολιτών, ακόμα κι αν χρειαστεί να διαφωνήσουν με την ίδια την δική μας την παράταξη.

Ελπίζουμε να έχουμε το μυαλό και τη σύνεση να υπηρετήσουμε κι εμείς τον ίδιο στόχο και να μην εκτραπούμε ποτέ σε στενόκαρδο κομματικό εγωισμό. Είναι αδιανόητο να λέγεται για τις δαπάνες. Είναι ανάγκη να υιοθετήσουμε επιτέλους, τον προϋπολογισμό μηδενικής βάσης.

Φίλες και φίλοι, δεν υπάρχουν ανελαστικές δαπάνες. Ανελαστικοί εγκέφαλοι και ανελαστικοί πολιτικοί του παρελθόντος, υπάρχουν.

Πέμπτη μεγάλη προτεραιότητα, μια τολμηρή φορολογική μεταρρύθμιση που θα στηρίζεται κυρίως στις βασικές αρχές: Πρώτον, της σταθερότητας. Με ορίζοντα δηλαδή, τουλάχιστον 4ετίας. Οι πολίτες πρέπει να αντιμετωπίζονται με σεβασμό, με αυστήριότητα, με τήρηση του νόμου αλλά και με σεβασμό από την Πολιτεία. Δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται ως κακοποιοί, με αιφνιδιασμούς, σπασμωδικές ενέργειες που αδικούν τους πολλούς αλλά αποθαρρύνουν και την επενδυτική δραστηριότητα.

Δεύτερη αρχή, η απλοποίηση του συστήματος. Και τρίτη αρχή, μαζί με την περιστολή της δημόσιας σπατάλης, η σταδιακή αποκλιμάκωση της φορολογικής επιβάρυνσης, για να μπορέσουμε πράγματι να δημιουργήσουμε ένα κλίμα επενδυτικό τέτοιο που θα σπρώξει τους ρυθμούς αύξησης του εισοδήματός μας, στους στόχους μας.

Κυρίες και κύριοι, σε αυτή τη λογική έχουμε ήδη εξαγγείλει ότι για εμάς δεν νοείται σήμερα να υπάρχει ο ΕΦΤΕ, ο Ειδικός Φόρος Τραπεζικών Εργασιών. Είναι αναποτελεσματικός ο φόρος της υποτιθέμενης μεγάλης ακίνητης περιουσίας, του οποίου οι δαπάνες είσπραξης υπερβαίνουν τις δαπάνες που απορροφά το δημόσιο.

Και τέλος, είναι ανάγκη να καταργηθούν τα αντικειμενικά κριτήρια. Οχι μόνο γιατί αποδείχθηκαν αναποτελεσματικά αλλά γιατί είναι βαθύτατα ανήθικη πολιτική αυτή. Είναι η πολιτική που λέει, είμαστε ανίκανοι να εξασφαλίσουμε δικαιοσύνη, είμαστε ανίκανοι να τηρήσουμε το Σύνταγμα και

τους νόμους και γι' αυτό καταφεύγουμε σε τερτίπια αδικίας για να επιβαρύνουμε τους πολίτες.

Εκτη μεγάλη προτεραιότητα, η πολιτική που οδηγεί στη δυναμική της απασχόλησης. Φίλες και φίλοι, η ανεργία σήμερα είναι μια διογκούμενη μάστιγα. Είναι η απειλή για τις κοινωνίες μας, και κυρίως για την κοινωνία του αύριο. Και αν σήμερα με κόπο ο ευρωπαϊκός μέσος όρος δείχνει να έχει περάσει το σημείο αιχμής και αρχίζει σταδιακά μεν αλλά να αποκλιμακώνεται, στην πατρίδα μας οι προοπτικές είναι εξαιρετικά δυσοίωνες.

Κατά το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Απασχόλησης, το '96 ήδη η ανεργία στην Ελλάδα, η πραγματική ανεργία, είχε ξεπεράσει το 13%. Σημαίνει ότι σήμερα προσεγγίζει το 14%. Και αφορά κυρίως τους νέους ανθρώπους αλλά και τις γυναίκες. Μια κοινωνία που αποκλείει από το αύριο τους νέους, είναι μια κοινωνία χωρίς αύριο.

Και είναι αναμφισβήτητη προϋπόθεση για να στοχεύσουμε στη δυναμική της απασχόλησης, οι υψηλοί ρυθμοί οικονομικής ανάπτυξης που προανέφερα. Είναι όμως, ταυτόχρονα ανάγκη να υιοθετήσουμε στην πράξη πολιτικές που θα οδηγούν στην επιμόρφωση και την δια βίου κατάρτιση των εργαζομένων. Να μπορούν να προσαρμόζονται στα νέα δεδομένα και τις νέες ανάγκες της αγοράς εργασίας. Είναι ανάγκη με άλλα λόγια, να αναμορφώσουμε την πολιτική παιδείας, μια πολιτική που πρέπει να συναντιέται με τις κοινωνικές ανάγκες και τις ανάγκες της παραγωγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλώντας όμως για την ανεργία θέλω να επισημάνω ότι είναι προτεραιότητά μας να καλύψουμε και τους ανέργους. Και επιμηκύνοντας τον χρόνο που καταβάλλεται το επίδομα ανεργίας αλλά και αυξάνοντάς το. Ταυτόχρονα όμως, με την προϋπόθεση ότι και τα δύο θα διακόπτονται εάν αρνηθούν προσφορά εργασίας.

Η έβδομη μεγάλη προτεραιότητα, είναι η ενίσχυση της μικρομεσαίας επιχείρησης. Περιτεύει να ασχοληθούμε δια μακρόν για το πόσο σημαντικό ρόλο παίζει στην οικονομία σε όλες τις χώρες, κυρίως όμως στην Ελλάδα, όπου το φαινόμενο της μικρής επιχείρησης και της αυταπασχόλησης είναι ιδιαίτερα ευρύ.

Να σας θυμίσω μόνο ότι οι 7 στις 10 νέες θέσεις εργασίας, δημιουργούνται από μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Και να σας θυμίσω, ότι σήμερα στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής 22 εκατομμύρια μικρομεσαίες επιχειρήσεις παράγουν πάνω από το 60% του εθνικού εισοδήματος της χώρας αυτής.

Αυτό σημαίνει όμως, ότι με τόλμη θα ακολουθήσουμε την πολιτική της φορολογικής μεταρρύθμισης, ειδικά σε ότι, αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Θα βοηθήσουμε την πρόσβασή τους στις αγορές χρήματος και στα κοινοτικά κονδύλια. Και θα τους προστατεύσουμε από τον αθέμιτο ανταγωνισμό, απ' οπουδήποτε και αν προέρχεται.

Η όγδοη μεγάλη προτεραιότητα, είναι επιτέλους μια συγκροτημένη στρατηγική για τον αγροτικό τομέα. Είναι αληθές ότι τα πράγματα είναι δύσκολα και οι οιωνοί όχι ευχάριστοι. Αλλά ακριβώς γι' αυτό, χρειάζεται πολιτική. Τους πολιτικούς δεν τους χρειαζόμαστε για τις εύκολες ώρες, για τις εποχές των παχέων αγελάδων. Τους χρειαζόμαστε την εποχή που υπάρχει ανάγκη θαρραλέας παρέμβασης.

Και σήμερα, τα πράγματα είναι εξαιρετικά δυσχερή. Σήμερα είναι ανάγκη πάνω απ' όλα να στοχεύσουμε σε μια πολιτική συμπίεσης, περιορισμού του κόστους παραγωγής για τον Έλληνα αγρότη. Είναι όμως ταυτόχρονα ανάγκη, να αναμορφώσουμε και τους θεσμούς που αφορούν την αγροτική οικονομία. Το Υπουργείο Γεωργίας, αντί ένας αποστεωμένος μηχανισμός γραφειοκρατικού αθηνοκεντρισμού, οφείλει να γίνει ένας επιτελικός μηχανισμός δίπλα στην Έλληνα αγρότη, δίπλα στην παραγωγή, δίπλα του στο χωράφι.

Είναι ανάγκη να εξυγιάνουμε την Αγροτική Τράπεζα, που αντί για φίλος και αρωγός του Έλληνα παραγωγού, έχει καταντήσει δυνάστης του ως αποτέλεσμα μιας πολιτικής αμαρτωλής που άσκησαν οι κυβερνήσεις του και σήμερα κυβερνώντος κόμματος. Μια πολιτική, που χαριζόταν πάντα πετάγοντας εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές σε αμαρτωλούς αγροτικούς συνεταιρισμούς.

Είναι ανάγκη ακόμα, να πάρουμε την απόφαση ότι θα δώσουμε σκληρές διαπραγματευτικές μάχες στο ευρωπαϊκό πλαίσιο. Εμείς είμαστε το Κόμμα του ευρωπαϊκού προσανατολισμού, αλλά ξέρουμε ότι αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να δίνουμε σκληρές μάχες για να προστατεύουμε τα συμφέροντα του Έλληνα πολίτη, του Έλληνα αγρότη, του Έλληνα παραγωγού.

Και η σημερινή Κυβέρνηση φυγομαχεί και υπεκφεύγει. Ο κ.Σημίτης, ποτέ δεν έδωσε μάχες για τα αγροτικά προϊόντα της χώρας, όπως κάνουν οι ομόλογοί του, χωρών που έχουν μεγάλα αγροτικά ενδιαφέροντα, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ιταλία κ.ο.κ. Και σήμερα που φαίνεται ότι κάποιοι εταίροι μας προωθούν πολιτική δραστηρικής περικοπής της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και μερικοί σε πανεθνικοποίησή της, κρούω τον κώδωνα του κινδύνου. Είναι ευθύνη του κ.Σημίτη να δώσει παλληκαρίσια αυτή τη μάχη για τα συμφέροντα της Ελλάδας.

Γνωρίζετε ότι ως παράταξη αλλά και εκ χαρακτήρος, αποφεύγω τις υποσχέσεις. Δεν πιστεύω σ' αυτή την πολιτική συμπεριφορά. Και δεν μπορώ να προκαταλάβω το μέλλον για τις επιτυχίες.

Θέλω όμως, για μια ακόμα φορά να επαναλάβω την δέσμευση. Στην αυριανή μας Κυβέρνηση, προσωπικά θα επωμιστώ τις διαπραγματεύσεις για τα αγροτικά μας προϊόντα. Όχι γιατί δίνω υποσχέσεις αλλά γιατί θέλω έτσι να καταδείξω ότι όλες και όλοι μας αισθανόμαστε την αγωνία για την Ελλάδα της περιφέρειας, που πρέπει να σταθεί, πρέπει να ζήσει στον αυριανό κόσμο.

Η έννατη μεγάλη προτεραιότητα, είναι η αποτελεσματική καταπολέμηση της εγκληματικότητας. Δεν νοείται σύγχρονη κοινωνία, όπου να μην μπορεί να επιβληθεί η τάξη και ο νόμος. Είμαστε μια ελεύθερη κοινωνία

αλλά η ελεύθερη και ανοιχτή κοινωνία που πιστεύει στις αρχές της φιλελεύθερης φιλοσοφίας και προσέγγισης, που κάνει πράξη το να δώσει περισσότερο χώρο δράσης και πρωτοβουλίας στον πολίτη, προϋποθέτει ισχυρή Πολιτεία που μπορεί να προστατεύσει τη ζωή του, την τιμή του, την περιουσία του, τα συμφέροντά του, τις νόμιμες προοπτικές του.

Και αυτό, σημαίνει ότι χρειαζόμαστε μια βαθιά τομή και στην Αστυνομία. Την Αστυνομία, που σήμερα φορτώνεται τις αποτυχίες των κυβερνήσεων. Την Αστυνομία, που είναι το θύμα του κομματισμού και των ληστών τύπου Σολτάτου. Την Αστυνομία, που ζει με εξαιρετικά ισχνούς μισθούς και χωρίς μέσα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι φαινόμενα διαφθοράς πρέπει να αντιμετωπίζονται όχι απλώς με αυστηρότητα, αλλά με σκληρότητα. Είναι όμως ανάγκη να στοχεύσουμε στο μέλλον σε μια Αστυνομία φιλική προς τον πολίτη αλλά ταυτόχρονα για την οποία έχουν αποκατασταθεί οι όροι ηθικής και υλικής τάξης και ανταμοιβής.

Η δέκατη μεγάλη προτεραιότητα, και την κρατώ επίτηδες τελευταία γιατί την θεωρώ προοπτικά ως την σημαντικότερη, φίλες και φίλοι είναι η παιδεία. Αν μιλάμε για διαρθρωτικές τομές στο δημόσιο τομέα, αν θεωρούμε διαρθρωτική τομή την αποκρατικοποίηση της Ολυμπιακής για παράδειγμα, χωριούν αυτές μπροστά στην προοπτική της παιδείας. Και θέλω να θέσω πολύ σύντομα το πλαίσιο που κοιτάζουμε αυτή την προοπτική. Όχι μόνο στις γενικόλογες αναφορές περί της σημασίας της παιδείας, αλλά μέσα από τρεις βασικές αρχές.

Η παιδεία και ο πολιτισμός κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο χώρος στον οποίο το Έθνος μας είχε, έχει και μπορεί να έχει το μεγάλο συγκριτικό στρατηγικό πλεονέκτημα στον διεθνή ανταγωνισμό και στον διεθνή καταμερισμό εργασίας.

Δεύτερη προτεραιότητα, είναι ότι πρέπει να δώσουμε τα εφόδια στους νέους Έλληνες να αντιμετωπίσουν τον δύσκολο ανταγωνιστικό κόσμο του αύριο.

Σήμερα δυστυχώς, είμαστε η χώρα στον ΟΟΣΑ με τον χαμηλότερο δείκτη επενδύσεων στον τομέα των νέων τεχνολογιών. Και είμαστε η χώρα, στην ίδια χορεία κρατών, με το μικρότερο κατά κεφαλήν, αναλογικά, αριθμό ηλεκτρονικών υπολογιστών. Στέλνουμε δηλαδή τους νέους Έλληνες, απροετοίμαστους στον κόσμο τον δύσκολο του σήμερα, και κυρίως του μέλλοντος.

Και το τρίτο είναι, γιατί επιτέλους πρέπει να καταλάβουμε ότι είναι σ' αυτό τον τομέα της παιδείας και του πολιτισμού, που καλούμαστε να βρούμε και οικονομικά τον τρόπο αξιοποίησής τους. Συνδέστε το για παράδειγμα, με ένα μεγάλο κεφάλαιο της ελληνικής οικονομίας, τουρισμός.

Σήμερα όσες προσπάθειες ημιτελείς και αν γίνονται, στην ουσία πουλάμε υπηρεσίες τουρισμού για λίγους μήνες το χρόνο. Θάλασσα και ήλιο.

Ενώ είναι επιβεβλημένο με την πολιτιστική μας κληρονομιά και τον πλούτο και της σημερινής παραγωγής του πολιτισμού του Έθνους μας, να επιτύχουμε την αξιοποίηση αυτού του τομέα σε 12μηνη βάση.

Δυστυχώς, οι μεγάλες και πιστεύω ακράδαντα ρεαλιστικές αυτές προοπτικές, ωχριούν, σκοτεινιάζουν, σκιάζονται από την θλιβερή πραγματικότητα του σήμερα. Γιατί η παιδεία είναι ίσως ο τομέας όπου η αποτυχία της Κυβέρνησης Σημίτη φαίνεται με τον εναργέστερο τρόπο.

Η παιδεία, υποχρηματοδοτείται. Πρόσφατα στατιστικά στοιχεία απέδειξαν ότι και μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο αλλά και στο χώρο του ΟΟΣΑ έχουμε όχι μόνο την χαμηλότερη επένδυση στον Τομέα Παιδείας, αλλά και με σημαντική απόσταση από τον μέσο όρο. Και σήμερα αποδεικνύεται πόσο υποκριτική ήταν η καγγελία που έκαναν οι πολιτικοί μας αντίπαλοι ότι ήταν λαϊκισμός όταν λέγαμε ότι πρέπει να φτάσει η επένδυση στην παιδεία στο 5% του εθνικού εισοδήματος. Γιατί ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι πάνω από 5%.

Ταυτόχρονα, είναι εδώ στην παιδεία που παρουσιάζεται η χαμηλότερη απορροφητικότητα στο 2ο ΚΠΣ. Ούτε 20% δεν φτάνει. Τραγική έλλειψη υποδομών. Αναστάτωση και προχειρότητα είναι τα χαρακτηριστικά που διέπουν το σήμερα και μια ιδεοληπτική άρνηση και αγκίλωση της Κυβέρνησης Σημίτη να δεχθεί επιτέλους την σύσταση και λειτουργία μη κρατικών Πανεπιστημίων.

Τους πήρε πάνω από δέκα χρόνια να αρχίσουν να καταλαβαίνουν την ανάγκη των αποκρατικοποιήσεων, έστω και αν αδυνατούν να την εφαρμόσουν. Προφανώς θα τους πάρει άλλα δέκα χρόνια να καταλάβουν ότι ο ανταγωνισμός είναι αναγκαίος και χρήσιμος και στον τομέα της παιδείας και κυρίως της τριτοβάθμιας, γιατί εκείνο που στοχεύουμε είναι τελικά η εξυπηρέτηση των πολιτών και των νέων ανθρώπων, να τους δώσουμε δηλαδή περισσότερες ευκαιρίες.

Δεν μπορεί όμως το ελληνικό αύριο να περιμένει τις χαμένες δεκαετίες, μέχρι να καταλάβουν οι πολιτικές δυνάμεις του χθες τί πρέπει να γίνει. Και μέσα σε όλα αυτά, έχουμε και την αναστάτωση από την υποτιθέμενη μεταρρύθμιση στο χώρο της παιδείας.

Θα μπορούσα δια μακρόν να σας κουράσω με συγκεκριμένες αναφορές. Είναι βέβαιο όμως ότι τα ξέρουμε όλοι αυτά και ακόμα περισσότερο τα ξέρουν καλύτερα από-εμάς, εκείνοι που είναι-τα-θύματά της, δηλαδή οι νέοι άνθρωποι και οι οικογένειές τους, οι γονείς τους, που σήμερα με μια πρόχειρη συρραφή δήθεν μεταρρυθμιστικών μέτρων, το μόνο που κάνουν είναι να εμπεδώνουν το κλίμα ανασφάλειας στους νέους ανθρώπους, να τους κάνουν στην ουσία φορείς διαρκών και επαναλαμβανομένων εξετάσεων και να πολλαπλασιάζουν την επιβάρυνση των οικογενειών στην προσφυγή τους προς τα φροντιστήρια.

Οι δικές μας αρχές είναι γνωστές στον Τομέα της Παιδείας και συντίθενται βασικά στην ανάγκη γενναίας αύξησης της χρηματοδότησης στην παιδεία, στην ανάγκη εισαγωγής κανόνων αξιολόγησης και για τους

διδάσκοντες και για τους διδασκομένους όλων των βαθμίδων, αλλά και των ίδιων των ιδρυμάτων και των μονάδων παροχής υπηρεσιών παιδείας.

Και τρίτον, είναι ανάγκη να αφήσουμε χώρο για μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα, ειδικά στον χώρο της τριτοβάθμιας παιδείας. Θέλω όμως εδώ να τονίσω, ότι το κύριο πρόβλημα στον χώρο της παιδείας σήμερα πια δυστυχώς, δεν είναι το ποιος έχει το πιο ρηξικέλευθο πρόγραμμα, γιατί αυτό το έχουμε.

Ομως το πρόβλημα είναι ότι αναρίθμητες μεταρρυθμίσεις που διαδέχονται η μία την άλλη, από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, δυστυχώς και από υπουργό σε υπουργό της ίδιας κυβέρνησης, έχουν δημιουργήσει μια τραγική κατάσταση. Και πάνω απ' όλα έχουν διαρρήξει παντελώς την σχέση εμπιστοσύνης που πρέπει να έχουν οι νέοι άνθρωποι απέναντι στην πολιτεία και το αύριό τους.

Γι' αυτό και σήμερα από το βήμα τούτο θα επαναλάβω την ειλικρινή μας πρόταση, αναστολής αυτής της υποτιθέμενης μεταρρύθμισης, που όμως συνοδεύεται κυρίως απ' την πρόκληση ενός ευρύτατου εθνικού διαλόγου. Θέλω ακόμα να επισημάνω εδώ, ειδικά σ' αυτό τον τομέα είμαστε διατεθειμένοι να βάλουμε ακόμα και νερό στο κρασί μας, να μην επιμείνουμε να εφαρμοστούν όλες οι δικές μας προγραμματικές θέσεις.

Γιατί θεωρούμε ότι η κορυφαία προτεραιότητα στην παιδεία είναι να διασφαλιστεί μια πολιτική με ορίζοντα 20ετίας, που δεν θα αλλάζει από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, δεν θα αλλάζει από υπουργό σε υπουργό, θα εμπεδώνει αίσθημα ασφάλειας και σιγουριάς στους νέους ανθρώπους.

Φίλες και φίλοι, είναι αναμφισβήτητο ότι η Νέα Δημοκρατία είναι το κόμμα του ευρωπαϊκού προσανατολισμού. Τον υπηρέτησε και τον υπηρετούμε με συνέπεια και με συνέχεια και βεβαίως σε ότι αφορά την ιστορία, με απτά παραδείγματα ουσιαστικής συμβολής.

Θέλω όμως να πω δυο λέξεις για το σήμερα. Γιατί εμείς επιμένουμε στον ουσιαστικό ευρωπαϊκό προσανατολισμό και λυπούμεθα για τον εθνικό υποβιβασμό του Μαΐου του τρέχοντος έτους που η Ελλάδα, μόνη αυτή, ήθελε, αλλά δεν μπορούσε να συμμετάσχει στο τελευταίο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Θεωρώ, επίσης, υποχρέωσή μου να τονίσω εδώ, ότι για μας δεν έχει τόσο σημασία η ονομαστική σύγκλιση. Πρέπει και θα μπορούμε στην ΟΝΕ, αλλά το θέμα είναι υπό ποιούς όρους, τι βάζουμε στην ΟΝΕ. Μια χώρα ουραγό; Μια χώρα λαχανιασμένη; Μια χώρα χωρίς παιδεία; Μια χώρα με κράτος τριτοκοσμικό; Μια χώρα ανεργίας και νεοπτώχων;

Η, μια χώρα που έχει στοχεύσει στη σύγκλιση της πραγματικής οικονομίας, στην βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, στην βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων, όλων των πολιτών, κυρίως των εργαζομένων. Μια κοινωνία η οποία πράγματι θα μπορεί να προϋπαντήσει με αυτοπεποίθηση το κοινό ευρωπαϊκό αύριο.

Είναι ένα βήμα του ευρύτερου ευρωπαϊκού προσανατολισμού η ΟΝΕ. Αλλά είναι ταυτόχρονα δεδομένο και πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός είναι κάτι ευρύτερο, δεν μπορεί, είναι αντιφατικό να στοχεύουμε στο ευρωπαϊκό αύριο και ν' αφήνουμε όλα τα φαινόμενα της παρακμής να διέπουν το δημόσιό μας βίο.

Και είμαι επίσης υποχρεωμένος να πω ότι πάνω από όλα εκεί που στοχεύουμε είναι στην πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης. Στοχεύουμε στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και την Πολιτική Ασφάλειας. Ξέρω και ξέρουμε ότι δεν είναι εύκολος στόχος αυτός, αλλά δεν πρέπει να ξεχνούμε το βασικό μας προσανατολισμό.

Κι εδώ αισθάνομαι την ανάγκη να καυτηριάσω την Κυβέρνηση Σημίτη. Γιατί δεν μπορεί να καλύπτει τις δικές της αδυναμίες ανεπάρκειας, ανικανότητα και καθυστερήσεις φορτώνοντάς τα όλα στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας.

Είναι ανάγκη επίσης να επισημάνω ειδικά αυτές τις μέρες, ότι έχει μεγάλη ευθύνη η σημερινή Κυβέρνηση για τις αλλαγές κυρίως σε ό,τι αφορά την κοινοτική χρηματοδότηση που φαίνεται ότι εγκυμονούνται στις Βρυξέλλες.

Και τέλος θέλω να θυμίσω -μια και μιλούμε για Ευρώπη- ότι την Ευρώπη, την ουσιαστική ευρωπαϊκή μας πορεία, θα την πετύχουμε πάνω από όλα με μια συμπεριφορά υπερήφανη, μια συμπεριφορά που θα δείχνει ότι η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να υπερασπίζεται τα εθνικά της δίκαια, τα εθνικά της συμφέροντα, την εθνική της ανεξαρτησία και την εθνική της αξιοπρέπεια.

Και το θέλω αυτό, διότι θέλω και σήμερα να επισημάνω ότι η πολιτική των υποχωρήσεων και του κατευνασμού στα εθνικά μας θέματα, όχι μόνο δεν οδηγεί πουθενά, αλλά οδηγεί πρώτον, στο να στέλνει τα λάθος μηνύματα σε εκείνους που έχουν βλέψεις κατά της χώρας και να ενθαρρύνει την προκλητική τους συμπεριφορά.

Και τίθεται ένα μέγα ζήτημα. Γνωρίζετε ότι απασχολείται η κοινή γνώμη πολύ τους τελευταίους μήνες με την υπόθεση των πυραύλων S-300. Υπάρχει εδώ ένα αμείλικτο ερώτημα. Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση επωάζει την μεγάλη υποχώρηση. Οφείλει όμως να εξηγήσει και ν' απολογηθεί ή ήταν σωστή πολιτική και δεν είχε τόλμη να την εφαρμόσει, ή ήταν λάθος πολιτική, οπότε είναι υπόλογη γιατί επί 3 χρόνια στα λόγια έλεγε ότι την στηρίζει και την προωθεί.

Με αποτέλεσμα σήμερα, οποιαδήποτε και να είναι η έκβαση, να εγκυμονείται η δημιουργία εντυπώσεων, μιας βαριάς εθνικής υποχώρησης και εθνικής ήττας. Επιτέλους, κάποιος πρέπει ν' απολογείται γι' αυτά στη σύγχρονη Ελλάδα.

Φίλες και φίλοι, έρχομαι τώρα σ' ένα πολύ μεγάλο θέμα. Ένα θέμα που το ξέρουμε όλοι, το αισθανόμαστε όλοι, το εκπέμπουμε όλες και όλοι, αλλά αξίζει τον κόπο με λίγα λόγια να το υπογραμμίσουμε ξανά.

Είναι βέβαιο ότι οι ιδέες μας κυριαρχούν σε παγκόσμιο επίπεδο. Είναι βέβαιο ότι οι βασικές μας επιλογές επιβεβαιώθηκαν όλες. Όμως δεν μας αρκεί, ούτε πρέπει να μας αρκεί η δικαίωση, γιατί η δικαίωση είναι φαινόμενο στατικό. Σημαντικό και χρήσιμο, αλλά στατικό.

Για μας κυρίαρχο στοιχείο είναι αγωνιούμε για το αύριο. Κοιτάζουμε κατάματα τις προκλήσεις της νέας εποχής και αυτές προσπαθούμε με όλες μας τις δυνάμεις να προϋπαντήσουμε με επιτυχία. Τα στεγανά του χτες, οι φανατισμοί που ταλάνισαν την Ελλάδα επί χρόνια και χρόνια, οι διαχωριστικές γραμμές τεχνητού κυρίως χαρακτήρα, έχουν καταρρεύσει.

Κι αυτή η κατάρρευση δεν είναι αποτέλεσμα της δικής μας πολιτικής, δεν είμαστε εμείς πρωτοπόροι σ' αυτό. Οι πολίτες είναι πρωτοπόροι, εκείνοι είπαν, "τελειώστε επιτέλους με τα τερτίπια των διαχωριστικών γραμμών που πάνε πίσω δεκαετίες ή και περισσότερα χρόνια".

Εμείς είχαμε την τόλμη να το καταλάβουμε, να το εφαρμόσουμε και να το εφαρμόσουμε στο μέλλον ακόμα περισσότερο με μεγαλύτερο θάρρος και τόλμη. Αλλά είναι οι πολίτες που έδειξαν τον δρόμο για την πολιτική του αύριο.

Σήμερα, η συζήτηση περί Δεξιάς, Αριστεράς, Κέντρου, περί γαλάζιων, κόκκινων ή άλλων χρωμάτων, δεν έχει καμία αξία, γιατί δεν ανταποκρίνεται στη σύγχρονη κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα.

Η πραγματικότητα είναι ότι υπάρχουν πραγματικά προβλήματα ζωντανών ανθρώπων, συμπολιτών μας. Και εκεί θα κριθεί ποιοί θα έρθουν μαζί μας και ποιοί όχι. Γιατί απευθυνόμαστε σε όλες και όλους που μοιράζονται τις ίδιες αγωνίες μαζί μας για την Ελλάδα του αύριο. Που νοιάζονται για το αν η Ελλάδα του αύριο θα είναι χώρα με πρωτοβουλίες, χώρα πρωτοπόρος, ή θα είναι μια χώρα λαχανιασμένη, ουραγός.

Και δεν μας ενδιαφέρει τι ψήφιζαν χτες, προχθές, ή στο απότερο παρελθόν. Δεν μας ενδιαφέρει σε ποιο χαρακώμα ήταν στον εμφύλιο οι γονείς τους ή οι γονείς μας. Μας ενδιαφέρει χέρι-χέρι να περπατήσουμε τον δύσκολο αλλά μεγαλιώδη δρόμο για την Ελλάδα του αύριο.

Και θ' αφήσουμε πίσω εκείνους που μένουν προσκολλημένοι στο χτες, εκείνους που προσπαθούν τεχνητά ν' αναβιώσουν φανατισμούς και χαρακώματα. Εκείνους που προσπαθούν να κάνουν πολιτική σπέκουλα με βάση τους εθνικούς μας τραυματισμούς.

Αυτό που κάνουν αυτοί είναι απλώς και μόνο να διαιωνίζουν την παρακμή. Είναι απλώς και μόνο να εξυπηρετούν τα μικρά ή μεγάλα συμφέροντα αυτών που έχουν βολευτεί από την παρακμή και την αδιαφάνεια, είτε είναι κομματικές νομενκλατούρες συντηρούμενες από τον δημόσιο

κορβανά, είτε είναι δήθεν επιχειρηματικές αλλά κρατικοδίαιτες δραστηριότητες που κερδίζουν από την παράταση της αδιαφάνειας.

Μ' αυτούς, δεν υπάρχει συμβιβασμός. Μ' αυτούς δεν υπάρχει σημείο συνεννόησης. Μιλάμε στους πολλούς, αυτούς τους πολλούς που χτες μπορεί να ήταν δεξιοί, ή αριστεροί, ή ό,τι άλλο, αλλά σήμερα ξέρουν πολύ καλά ότι η Ελλάδα του 21ου αιώνα χρειάζεται μήνυμα, χρειάζεται ειλικρίνεια, χρειάζεται πίστη και πάνω από όλα χρειάζεται ενότητα στόχων και εθνική συνεννόηση.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία κυρίες και κύριοι, αυτή η μεγάλη παράταξη εκφράζουμε τον μεσαίο χώρο. Οχι με αναφορές στο χθες αλλά δίνοντας ένα αμετακίνητο στίγμα, μακριά από ακρότητες, μακριά από αλαζονίες, αλαζονίες που είναι η ένδειξη της πολιτικής ανασφάλειας και της πολιτικής απομόνωσης. Που εκφράζει πάνω απ' όλα, την ανθρωποκεντρική μας ιδεολογία.

Πέντε είναι οι καίριες αρχές που οριοθετούν την κορυφαία αυτή επιλογή. Πρώτον, η ανθρωπίνη δημιουργικότητα. Πιστεύουμε ότι πρέπει να δώσουμε περισσότερο χώρο δράσης, πρωτοβουλίας, ελευθερίας επιλογών στους πολίτες. Σε απλά ελληνικά, περισσότερο χώρο για ανάσα στους ανθρώπους. Εχοντας εμπιστοσύνη στις δημιουργικές τους δυνάμεις, στις δημιουργικές δυνάμεις του Έθνους μας.

Δεύτερον, η κοινωνική συνοχή και η αλληλεγγύη. Περιττεύει να επαναλάβω ότι είμαστε ένθερμοι θιασώτες της οικονομίας της αγοράς, και για λόγους φιλοσοφικούς και για λόγους ηθικής ανωτερότητας και για λόγους αποτελεσματικότητας. Η οικονομία όμως της αγοράς, χώρος δράσης για την ιδιωτική πρωτοβουλία, προϋποθέτει Πολιτεία δικαίου, προϋποθέτει Πολιτεία νόμων, προϋποθέτει προστασία από τον αθέμιτο ανταγωνισμό και την ασυδοσία.

Εμείς, πιστεύουμε σε μια τέτοια Πολιτεία, που θα δίνει περισσότερο χώρο στον πολίτη αλλά ταυτόχρονα θα έχει ως καίριο μέλημά της να στηρίζει τους ασθενέστερους, εκείνους που έχουν πραγματικά ανάγκη. Οχι σ' ένα κράτος δυνάστη. Οχι σ' ένα κράτος υπηρέτη των συμφερόντων των λίγων αλλά σε μια Πολιτεία για όλους, μια Πολιτεία αλληλεγγύης, κυρίως προς τους ασθενέστερους.

- Η τρίτη μεγάλη επιλογή που οριοθετεί τον μεσαίο χώρο, είναι οι αρχές της σύνεσης, της μετριοπάθειας και της ειλικρίνειας. Απαρνούμαστε τους δογματισμούς και τους φανατισμούς, και θέλουμε ξεκάθαρα να συνεννοηθούμε με τους πολίτες σήμερα, μακριά από τις εθνικές εκλογές, για το τι μπορούν και πρέπει να περιμένουν από εμάς.

Δεν πάμε να αιφνιδιάσουμε κανέναν. Δεν πάμε να υφαρπάξουμε την ψήφο καμιάς και κανενός. Δεν θέλουμε αρνητική ψήφο ή ψήφο διαμαρτυρίας. Ζητάμε μια ευρύτατη εθνική συνεννόηση με όλες τις λαϊκές και κοινωνικές δυνάμεις που θέλουν να συμπορευθούν μαζί μας τον δύσκολο δρόμο της ανόρθωσης και του μεγάλου άλματος προς τα εμπρός.

Τέταρτον, απόρροια του προηγούμενου, είναι η επιδίωξη της ευρύτερης δυνατής συναίνεσης. Πιστεύουμε στις ρήξεις. Πιστεύουμε και θα εφαρμόσουμε στην πράξη τις βαθιές θαρραλέες τομές αλλά θα επιδιώξουμε - και το κάνουμε από σήμερα που είμαστε ακόμα αντιπολίτευση- να συνεννοηθούμε με όρους σοβαρότητας, εντιμότητας και ειλικρίνειας, με το μεγαλύτερο δυνατό φάσμα της ελληνικής κοινωνίας, κυρίως εκείνους που συμμετέχουν στην παραγωγική δράση.

Και πέμπτον, θέλω εδώ να επαναλάβω και να υπογραμμίσω ότι δεν μας αφορούν τα χαρακώματα του χθες. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όσους γνωρίζουν έστω και λίγο ελληνική ιστορία, είναι γνωστό τι έχει πληρώσει στην μακρά της και δύσκολη πορεία η πατρίδα μας, από εθνικούς διχασμούς και εθνικές διαιρέσεις. Μόνο σε αυτό τον αιώνα, δύο φορές κατρακυλήσαμε προς τα πίσω, από τέτοια φαινόμενα.

Και βεβαίως την ιστορία τη σεβόμαστε και βεβαίως έχουμε βγάλει τα συμπεράσματά μας. Και βεβαίως η ιστορική αποτίμηση, είναι καίριος οδηγός για το αύριο. Ομως, η εφαρμοσμένη πολιτική, το μήνυμα για τον 21ο αιώνα λέει πάνω απ' όλα, ξεπεράστε τους τραυματισμούς του χθες, δώστε πρώτοι το μήνυμα, σεις της Νέας Δημοκρατίας, όλες και όλοι εμείς δηλαδή, ενότητας, συνοχής και συνεννόησης.

Για να χτίσουμε την Ελλάδα του αύριο, είναι αναγκαίο να έρθουν μαζί μας όλοι οι Έλληνες ή πάντως η συντριπτική πλειοψηφία τους. Και απευθυνόμαστε σε όλους τους Έλληνες. Ακόμα και σ' εκείνους που δεν θα μας ψηφίσουν ούτε στις επόμενες εκλογές. Γιατί και αυτοί μας νοιάζουν, γιατί και τα δικά τους προβλήματα μας πονούν, γιατί ξέρουμε ότι και εκείνων η συνεισφορά ασχέτως ψήφου, είναι καίρια για την εθνική μας πορεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φίλες και φίλοι, είναι ανάγκη να κλείσουμε τον ιστορικό κύκλο της εποχής της παρακμής και να τολμήσουμε το μεγάλο άλμα της εποχής. Οι πολιτικοί της παρακμής έχουν βαρύτατες ευθύνες. Και η σημερινή Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση Σημίτη, έχει συμβιβαστεί πλήρως με την παρακμή. Εκπροσωπεί το χθες.

Και στην ουσία βλέπουμε έναν αποδυναμωμένο Πρωθυπουργό, που λόγω της αδυναμίας του αναγκάζεται να καταφεύγει σε μικροπολιτικά τεχνάσματα παίζοντας ακόμα και με τους θεσμούς, τη Βουλή στην πρόσφατη ψήφιση που αναζήτησε, εμπιστοσύνης για την Κυβέρνησή-του-ή ακόμα και με τον κορυφαίο πολιτειακό θεσμό, την Προεδρία της Δημοκρατίας. Ένας αποδυναμωμένος Πρωθυπουργός, με ένα κόμμα σε πλήρη σύγχυση ταυτότητας, που είναι φανερό ότι κλείνουν τον ιστορικό τους κύκλο.

Τα λέω αυτά όχι για να εκφράσω αισθήματα ευαρέσκειας. Τα λέω αυτά, για να υπογραμμίσω τις μεγάλες εθνικές ευθύνες που έχει η παράταξή μας, όλες και όλοι όσοι βρισκόμαστε σήμερα εδώ αλλά και οι άλλοι που μας παρακολουθούν. Είναι ανάγκη η δική μας επιλογή να γίνει ρεαλιστική πράξη, η μετωπική ρήξη με την εποχή της παρακμής.

Μια εποχή που κλείνει και μια εποχή που ανοίγει. Με κινδύνους και ευκαιρίες. Με προκλήσεις αλλά και προοπτικές. Για να τις συναντήσουμε, χρειαζόμαστε ακριβώς αυτό το άλμα εποχής. Ένα άλμα αποτελεσματικότητας, ένα άλμα ποιότητας, ένα άλμα αξιοπιστίας. Ασυμβίβαστοι με την παρακμμή, με πολιτική τομών σε όλα τα φαινόμενα και συμπτώματα της διάλυσης και της αποσύνθεσης.

Χωρίς εξαρτήσεις και δεσμεύσεις από κανέναν και από πουθενά. Χωρίς φόβο, γιατί εκείνοι που πιστεύουν στην πορεία της αποστολής τους, στην ορθότητα των απόψεών τους δεν έχουν ανάγκη από κανέναν και δεν μπορούν και δεν πρέπει να φοβούνται τίποτα.

Με πρωτοπόρους τους νέους, και επιτρέψτε μου αυτή την ειδική μεταχείριση. Γιατί η Ελλάδα του αύριο, είναι στα χέρια κυρίως των νέων ανθρώπων. Και η δική μας η δουλειά είναι να προετοιμάσουμε μια Ελλάδα που θα αφήσει τους νέους να τρέξουν μπροστά, να κάνουν τη χώρα πρωταγωνίστρια. Να τους δείξουμε εμπιστοσύνη και όχι προσπάθεια, για μια ακόμα φορά, χειραγώγησης και ποδηγέτησης. Για την Ελλάδα της αυτοπεποίθησης, της δημιουργίας, της ανθρωπιάς και της ελπίδας. Αυτά περιμένουν από εμάς οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Αγαπητοί φίλοι, από αυτό το βήμα και από αυτή μας τη συνάντηση σήμερα και αύριο, πρέπει να στείλουμε ένα μήνυμα σε όλους τους συμπολίτες και σε όλους τους συμπατριώτες μας. Είμαστε έτοιμοι και σε ιδέες και σε ανθρώπους και σε πρόγραμμα, πάνω απ' όλα όμως στην βαθιά, στην ακλόνητη πίστη μας ότι μπορούμε και πρέπει να κάνουμε πράξη την δύσκολη αλλά πράγματι μεγαλειώδη αποστολή μας.

Να στείλουμε ένα μήνυμα ότι τις επόμενες εκλογές θα τις κερδίσουμε αλλά δεν μας νοιάζει τόσο αυτό, γιατί εμείς δεν κάνουμε πολιτική για τις εκλογές. Κάνουμε πολιτική για τις επόμενες γενιές, που σημαίνει ότι είμαστε έτοιμοι για μια ισχυρή και αποτελεσματική κυβέρνηση ελπίδας και προοπτικής.

Και θέλω τέλος, να σας πω ένα μεγάλο ευχαριστώ. Θα μου πείτε, τι δουλειά έχει αυτό στο τέλος. Θα σας πω φίλες και φίλοι, ότι αισθάνομαι την ανάγκη όχι μόνο ως πρόσωπο αλλά εκφράζοντας όλους που έχουν υπηρετήσει απ' οποιοδήποτε αξίωμα την παράταξή μας, να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ, ένα ειλικρινές ευχαριστώ για όσα έχετε κάνει για την παράταξη και τις ιδέες μας.

Γιατί επιτέλους, αυτή η παράταξη δεν κάνει ποτέ να ξεχνά τους πολλούς που την κρατάνε όρθια, χρόνια, δεκαετίες τώρα. Που την σηκώνουν και πάλι, μετά από δύσκολες εποχές. Που δεν λύγισαν στις δύσκολες ώρες. Που δεν τους τρώμαξαν και δεν τις τρώμαξαν οι όποιες κακοτυχίες ή λάθη.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ λοιπόν, σ' εκείνες και εκείνους που κάτω από δύσκολες συνθήκες, κάτω καμιά φορά και από διώξεις, κάτω από περιθωριοποιήσεις και αποκλεισμούς είπαν πάντα ένα μεγάλο όχι, στο δέλεαρ.

Και είπαν ναι, υπάρχει ελπίδα, μπορούμε να ξαναχτίσουμε την Ελλάδα. Ο πρωτοπόρος, θα είναι η Νέα Δημοκρατία.

Με αυτές και με αυτούς, για μια ακόμα φορά, είμαι σίγουρος, θα προχωρήσουμε μπροστά μέχρι να επιτύχουμε όλους μας τους στόχους. Σας ευχαριστώ πολύ.